

Forfatter: Sørensen, Ole Christian

Titel: BREV FRA: Sørensen, Ole Christian (1848-07-26)

Citation: Sørensen, Ole Christian: "BREV FRA: Sørensen, Ole Christian (1848-07-26)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 294. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000150.pdf> (tilgået 04. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Haraldskjær 26 Juli 1848.

Inderlig elskede Kone!

. Jeg kan ogsaa tilmelde Dig, at jeg har, Gud være lovet, ogsaa Helbred, som er det eneste Gode, jeg kan rose mig af; men det er jo ogsaa det Vigtigste af Alt; der er saa mange af vores Kammerater, der lider saameget af Frost og Kulde i denne Tid, at de ikke glemmer det saalænge de lever, thi det regner her næsten bestandig, og vi er mange Gange reent gennemvaade, og Klæderne maae jo altid tørres paa Kroppen. Jegs. 295 har i de sidste Tider havt endeel Frihed, fordi jeg skulde sye for Mandfkabet, men det er nu forbi, thi vi har igjen saaet en ftor Deel Rekrutter til os af Frispillerne, og deriblandt var 16 Skomagersvende, som for det Meste vare leiede af rige Bøndersønner, og nu kunde Karlene jo nok faae syet, uden at have Nogen fri for Tjeneste for at sye; jeg maa altsaa igjen følge min Tuur og tage hvad der falder paa. For nogen Tid siden taltes der saameget om Vaabenstilstand og Permission, og der var ogsaa Stilstand i nogle Dage, men det er nu reent forbi, Alt er igjen ved det Gamle. Vi ere nu reist fire Mile længere mod Nord og ligger paa en Herregård en Miil Vesten fra Veile, som hedder Haraldskjær, der er vi omtrent 500 Mand. Det er det bedste Qvarteer, vi har havt længe, thi der kan vi faae baade Melk og Smør og Ost at kjøbe, og det er en stor Ting i disse Tider. Det er en stor, smuk Gaard, som den gamle danske Konge Harald Blaatand har ladet bygge. Den bliver nu næsten reent ruineret, i Borggaarden bliver de fleste Vinduer muret igjen og i det Sted anrettet Skydehuller, og paa nordre Side bliver den tykke Muur mange Steder flaget ned, for at vi kan faae Plads til at retirere, naar vi ikke kan holde Stand længere; Ladegaarden, som ogsaa er grundmuret, har den samme Skjæbne, og Marken bliver overgravet med Løbegrave og Forflandsninger, og hverken Korn eller Græs bliver sparet, og naar Fjenden kommer, som vi hver Dag venter, saa bliver vistnok Gaarden stukket i Brand, naar vi forlader den, og det er desværre ikke Haraldskjær allene, der har den Skjæbne. Søde Kone, tak Gud, at I endnu ikke kjender Sligt. — Vi havde for nogle Dage siden Revy for General von Hedemann og der var næsten hele den danske Armee samlet, det var rigtignok mange Folk at see paa, men det er dog maaskee ikke nok. — Nu begynder Folk her i Egnen rask at høste, og her er Gudskelov en god Avl, men Veiret er meget ustadigt, og det er vist heller ikke godt for vores Tørv, kan jeg nok tænke. Elskede Kone, lad mig vide, hvorledes det staaer til med Tørvene, med Høet og med Kornet, thi jeg nyder nok ikke den Glæde at komme hjem og hjælpe Dig med nogen af Delene, thi endnu. 296 er der ingen Udsigt til Krigens Ende, men maaskee at Gud vil gjøre det bedre, end nogen af os venter. Jeg veed forresten Ingenting, hverken om Tyskerne eller Prøiserne, jeg hører nok saa meget, men jeg troer kuns Lidet deraf, thi man bliver saa ofte fyldt med Løgn, at man tilsidst bliver kjed af at høre det. Jeg ender nu min Skrivelse med de allerkjærligste Hilsener til Eder alle, men især til Dig, min kjære Kone. Gud give at vi snart måtte nyde den Glæde at see hverandre sunde og friske igjen; hils dine Forældre og Søkende og dernæst alle gode Venner fra mig. Lev vel!

Ole Christian Sørensen.

Skriv endelig snart igjen.